

119

MINISTRIES

“Dit document is een script van onderwijs dat is bedoeld om via video te worden getoond. In de video worden relevante tekst, dia's, media en afbeeldingen getoond om de presentatie te vergemakkelijken. Daarom is het mogelijk dat deze tekst soms niet vlot leest of dat bepaalde teksten eigenaardig klinken. Daarnaast kunnen er grammaticale fouten voorkomen die niet acceptabel zouden zijn in literair werk. We moedigen u aan om het video-onderwijs te bekijken omdat het een aanvulling is op het schriftelijke onderwijs.”

Sprekend in Tongen Deel 2: Is Tongentaal gestopt?

De geestelijke gave van het "sprekend in tongen" is een controversieel en veelbesproken onderwerp. In deze serie onderzoeken we wat de Bijbel ons vertelt over dit fenomeen.

In de eerste studie hebben we de *aard* van tongentaal bekeken. In deze studie gaan we onderzoeken wat de Bijbel zegt over de relevantie van het sprekend in tongen in de huidige tijd. Speelt deze genadegave nog steeds een rol in de hedendaagse kerk? Zo ja, hoe moeten de gelovigen deze gave dan toepassen? In de volgende studie in deze serie zullen we veelgestelde vragen (FAQ's) beantwoorden, waarbij we ons best zullen doen om alles samen te brengen en enkele afsluitende gedachten te delen.

Maar voordat we met deze studie beginnen, eerst even een samenvatting van wat we de vorige keer hebben ontdekt met betrekking tot de *aard* van het sprekend in tongen:

- Het Griekse woord voor "tongen", γλῶσσα, verwijst meestal naar menselijke talen.
- De gedachte dat het sprekend in tongen verwijst naar menselijke talen sluit goed aan bij het boek Handelingen. Handelingen 2 beschrijft tongentaal als het door de Geest bekrachtigde vermogen om te spreken in niet eerder aangeleerde menselijke talen.
- Sommigen beweren dat het wonder in Handelingen 2 inhoudt dat de mensen de discipelen *hoorden* spreken in een andere taal, niet dat de discipelen een andere taal spraken. Maar de tekst zegt expliciet dat de discipelen "in andere talen begonnen te spreken".
- De beschuldiging dat de discipelen dronken waren, in Handelingen 2, is waarschijnlijk een verwijzing naar hun enthousiasme, niet naar hun spraak. Handelingen 2 zegt nergens dat de mensen die hen bespotten hen niet konden verstaan.
- Aangezien Handelingen 2 een duidelijk voorbeeld is van een passage, die het fenomeen van tongentaal beschrijft, moeten de minder duidelijke passages in, 1 Korinthe 13-14, worden begrepen in het licht van Handelingen 2.
- De gedachte dat de Bijbel twee verschillende soorten tongentaal beschrijft - menselijke talen en religieuze klanktalen (glossolalie) - is zeer onwaarschijnlijk, aangezien we vergelijkbare termen en kenmerken van deze gave tegenkomen in andere Bijbelse verslagen.

- De "talen van engelen", in 1 Korinthe 13:1, impliceert niet dat de tongentaal van mensen een soort "hemelse taal" is. Volgens de context gebruikt Paulus een hyperbool (overdrijving) om zijn punt duidelijk te maken. Het is mogelijk dat "talen van engelen" betekent dat je *alle talen* van de wereld kan spreken.
- In 1 Korinthe 14:2 impliceert Paulus niet dat tongentaal religieuze klanktalen zijn (glossolalie), wanneer hij zegt dat tongen geheimenissen zijn en dat niemand begrijpt wat er wordt gezegd. Paulus spreekt zich uit tegen *niet-uitgelegde* tongentaal. Als iemand een taal spreekt die geen van de toehoorders verstaat, spreekt hij eigenlijk alleen tot God en zichzelf. Maar als er een uitleg van de taal wordt gegeven, zodat anderen in de gemeenschap, buiten de spreker zelf, kunnen begrijpen wat er wordt gezegd, dan zijn de tongen niet langer een geheimenis.

Na de relevante Bijbelpassages te hebben bestudeerd concluderen we dat tongentaal verwijst naar het door de Geest bekrachtigde vermogen om menselijke talen te spreken die de spreker nog nooit eerder heeft geleerd. Op basis van deze conclusie wat tongentaal inhoudt, kunnen we nu verder onderzoeken hoe deze geestelijke gave zou moeten functioneren.

Maar voordat we daarmee beginnen moeten we eerst de gedachte overwegen dat tongentaal tegenwoordig niet meer belangrijk is. Sommigen beweren dat het spreken in tongen alleen was bedoeld voor een specifieke tijd in de geschiedenis, of met een bepaald doel. Ze zeggen dat het spreken in tongen nodig was om de Grote Opdracht te lanceren en de christelijke kerk op te richten, maar dat het nu niet langer nodig is, en dus niet meer plaatsvindt. Omdat dit een populaire mening is, zullen we er wat tijd aan besteden.

Is Tongentaal Gestopt?

De gedachte dat tongentaal niet meer van toepassing is, maakt deel uit van een bredere theologische doctrine, bekend als het cessationisme. Deze doctrine leert dat bepaalde geestelijke gaven zijn "gestopt" na de tijd van de oorspronkelijke apostelen, vandaar de naam cessationisme. Het spreken in tongen is één van de gaven die zogenaamd is opgehouden. Cessationisten geloven dat de gaven van profetie en genezing ook zijn opgehouden en tegenwoordig niet meer worden toegepast. Aan de andere kant heb je de continuationisten, die leren dat deze gaven nog steeds voortduren.

Cessationisten brengen meestal twee redenen naar voren waarom zij geloven dat tongen en andere gaven zijn opgehouden. Ten eerste hebben velen betoogd dat tongen zijn opgehouden omdat "het volmaakte" is gekomen, wat volgens hen verwijst naar de voltooiing van de Nieuw-Testamentische canon. Dit is gebaseerd op 1 Korinthe 13:10, waar staat dat tongen zullen ophouden "[als het volmaakte komt](#)".

Ten tweede geloven velen dat bepaalde gaven alleen in de tijd van de oorspronkelijke apostelen werden gegeven, en dus zijn verdwenen bij het overlijden van de apostelen. Tongen dienden een doel dat verband hield met de bediening van de oorspronkelijke apostelen. En aangezien tongentaal geen functie meer heeft, spreekt niemand meer in tongen.

Laten we eens kijken naar het eerste argument dat tongen zijn opgehouden omdat "[het volmaakte](#)" is gekomen. Nogmaals, dit argument is gebaseerd op de volgende passage:

1 Korinthe 13:8-12 (NBG)

De liefde vergaat nimmermeer; maar profetieën, zij zullen afgedaan hebben; tongen, zij zullen verstommen; kennis, zij zal afgedaan hebben. Want onvolkomen is ons kennen en onvolkomen ons profeteren. Doch, **als het volmaakte komt**, zal het onvolkomene afgedaan hebben. Toen ik een kind was, sprak ik als een kind, voelde ik als een kind, overlegde ik als een kind. Nu ik een man ben geworden, heb ik afgelegd wat kinderlijk was. Want nu zien wij nog door een spiegel, in raadselen, doch straks van aangezicht tot aangezicht. Nu ken ik onvolkomen, maar dan zal ik ten volle kennen, zoals ik zelf gekend ben.

Paulus geeft dus duidelijk aan dat de gaven zoals tongen en profetie op een zekere dag zullen ophouden. De vraag voor ons is dan: *wanneer* zullen ze ophouden? Zijn ze al gestopt, of zullen ze ergens in de toekomst voorbijgaan? Het antwoord op die vraag hangt af van hoe we de uitdrukking "**als het volmaakte komt**" interpreteren (1 Korinthe 13:10). Wat bedoelt Paulus met "het volmaakte"?

Volgens veel cessationisten verwijst "het volmaakte" naar het tijdstip waarop de canonisering van de Schrift werd afgerond. De canonisering van het Nieuwe Testament wordt gezien als de komst van Gods volmaakte en volledige openbaring van Zichzelf. Aangezien de Bijbelse canon nu compleet is en "het volmaakte" is gekomen, zijn sommige geestelijke gaven, zoals het spreken in tongen, gestopt. Nu we Gods perfecte openbaring van de Schrift bezitten, hoeven we Gods openbaring niet langer te ontvangen door dingen zoals tongentaal of profetie.

Maar de interpretatie van 1 Korinthe 13:8 is niet overtuigend. Het lijkt hoogst onwaarschijnlijk dat Paulus een "Nieuwtestamentische canon" in gedachten had, die eeuwen later zou worden opgesteld. Hoewel andere Nieuwtestamentische auteurs de geschriften van Paulus wel gelijkstellen aan "de Schrift" (2 Petrus 3:16), is het onduidelijk of Paulus zelf zo over zijn eigen geschriften heeft gedacht. Paulus geloofde absoluut dat zijn boodschap een openbaring was van God en dat het gezaghebbend was (bijv. 1 Thessalonicenzen 2:13; 2 Thessalonicenzen 3:14). Maar zou hij bijvoorbeeld ooit hebben gedacht dat zijn persoonlijke brief aan zijn vriend Filemon samen met andere geschriften zouden worden verzameld en apart gezet, naast wat wij het Oude Testament noemen? Er is geen aanwijzing dat hij dat ooit heeft gedacht. De suggestie dat Paulus hier de voleinding van de Nieuwtestamentische canon in gedachten had, lijkt echt verzonnen.

Maar laten we ter wille van het argument aannemen dat Paulus verwijst naar de voleinding van de Nieuwtestamentische canon. Dan blijft het nog steeds moeilijk voor te stellen dat zijn oorspronkelijke lezers het zo hebben begrepen. Het lijkt erop dat Paulus veel explicieter had moeten zijn en aanvullende uitleg had moeten geven, zodat zijn oorspronkelijke lezers zelfs ook maar een begin konden maken om te begrijpen waar hij het over had. De tekst geeft geen aanleiding dat de lezers van Paulus enig referentiekader hadden voor een "Nieuwtestamentische canon". Je moet wel erg goedgelovigheid zijn om te denken dat ze deze vage uitdrukking, "het volmaakte", op een dergelijke manier zouden interpreteren. De Bijbel zegt nergens dat "het volmaakte" overeenkomt met de Bijbelse canon, dus hoe zouden de oorspronkelijke lezers van Paulus een dergelijke gedachte ook maar kunnen bedenken zonder enige uitleg? En waarom zou Paulus even tussendoor naar iets verwijzen dat zijn oorspronkelijke lezers niet konden begrijpen?

Nog een ander probleem bij deze interpretatie is dat het in strijd lijkt te zijn met de uitspraken van Paulus over de "van aangezicht tot Aangezicht" ontmoeting en het volledig kennen (1 Korinthe 13:8-12). Volgens Paulus bezitten we momenteel slechts een gedeeltelijke kennis, maar als "**het volmaakte komt**", zullen we volledig kennen. De gave van tongen zal op hetzelfde moment ophouden als dat onze gedeeltelijke kennis ophoudt, waarbij we God van aangezicht tot Aangezicht zien en de volledige kennis zullen bezitten.

Het eerste probleem met de opvatting van de cessationisten is dat de Bijbel het van "aangezicht tot Aangezicht" zien van God nergens gelijkstelt aan het lezen van de Bijbel. God van "aangezicht tot Aangezicht" ontmoeten betekent altijd dat we Hem rechtstreeks ontmoeten, en niet via een geschreven tekst (Genesis 32:30; Exodus 33:11; Deuteronomium 5:4; 34:10; Richteren 6:22; Ezechiël 20:35).

Ten tweede, wanneer de tijd "[als het volmaakte komt](#)" verwijst naar de voltooiing van de Nieuwtestamentische canon, dan zou dat betekenen dat elke gelovige, die nu toegang heeft tot een Bijbel, niet langer slechts een gedeeltelijke kennis zou hebben. Maar de gedachte dat elke gelovige God nu al volledig kent, zoals wij volledig gekend zijn, lijkt heel duidelijk onjuist. Niemand heeft de volledige kennis van God, ook al hebben we de Bijbelse canon. Zoals Craig Blomberg het verwoordt:

Nadat de Bijbel was voltooid, hebben de christenen God niet "van aangezicht tot Aangezicht" gezien (alleen "van aangezicht tot boek"!) noch Hem gekend zoals Hij hen kent.

-Craig Blomberg, 1 Korinthe: The NIV Application Commentary (Grand Rapids: Zondervan, 1994), blz 260

Dus, als Paulus niet verwijst naar de voltooiing van de Bijbelse canon, wat is dan het alternatief? Welnu, Paulus lijkt te verwijzen naar het *eschaton*, dat wil zeggen, de tijd van de wederkomst van Jesjoea, wanneer het Koninkrijk van God in Zijn volheid wordt gevestigd. Dat is wat hij bedoelt met "[als het volmaakte komt](#)". Dan zullen we Hem van aangezicht tot Aangezicht zien.

1 Johannes 3:2

Geliefden, nu zijn wij kinderen van God, en het is nog niet geopenbaard wat wij zullen zijn. Maar wij weten dat, **als Hij geopenbaard zal worden**, wij Hem gelijk zullen zijn; **want wij zullen Hem zien zoals Hij is**.

Openbaring 22:1-5

En hij liet mij een zuivere rivier zien, van het water des levens, helder als kristal, die uit de troon van God en van het Lam kwam. In het midden van haar straat en aan de ene en de andere zijde van de rivier bevond zich de Boom des levens, die twaalf vruchten voortbrengt - van maand tot maand geeft Hij Zijn vrucht. En de bladeren van de boom zijn tot genezing van de heidenvolken. En geen enkele vervloeking zal er meer zijn. En de troon van God en van het Lam zal daar zijn, en Zijn dienstknechten zullen Hem dienen, en **zullen Zijn Aangezicht zien**, en Zijn Naam zal op hun voorhoofd zijn. En daar zal geen nacht zijn, en zij hebben geen lamp en ook geen zonlicht nodig, want de Heere God verlicht hen. En zij zullen als koningen regeren in alle eeuwigheid.

In de komende wereld, wanneer "[het volmaakte](#)" arriveert, zullen we volledig kennen en een persoonlijke ontmoeting hebben. Momenteel is ons kennen nog onvolledig. We zijn als kinderen in vergelijking met wie we zullen zijn en wat we zullen weten in de toekomstige wereld. Op een zekere dag zullen we kennen. Op een zekere dag zullen we zien. Maar die tijd moet nog komen.

Als "[het volmaakte](#)" nu verwijst naar de wederkomst van de Messias, en tongen niet zullen ophouden tot die toekomstige tijd, is dit dan geen sterke aanwijzing dat tongentaal *nog niet is opgehouden*? Als de gave van het spreken in tongen pas ophoudt met het *eschaton*, dan spreekt het voor zich dat het nog steeds relevant is in onze huidige tijd.

Bij het begin van zijn brief lijkt het erop dat Paulus absoluut verwachtte dat de "gaven" relevant zouden blijven totdat de wederkomst van de Messias:

1 Korinthe 1:4-8 (NBG)

Ik dank God te allen tijde over u, vanwege de genade Gods, die u in Christus Jezus (Messias Jesjoea) geschonken is; want in elk opzicht zijt gij rijk geworden in Hem: in alle woord en alle kennis, gelijk het getuigenis aangaande Christus onder u bevestigd is, **zodat gij ten aanzien van geen enkele genadegave te kort komt, terwijl gij uitzielt naar de openbaring van onze Here Jezus Christus** (Jesjoea de Messias). Hij zal u ook bevestigen ten einde toe, zodat gij onberispelijk zult zijn op de dag van onze Here Jezus [Christus].

Later in zijn brief schrijft Paulus dat de geestelijke gaven - inclusief tongentaal - aan het lichaam worden gegeven "tot wat nuttig is voor de ander" (1 Korinthe 12:7-12 HSV). Ook beveelt Hij zijn lezers aan om het spreken in tongen niet te verbieden, maar om er "op een gepaste wijze en in goede orde" mee om te gaan (1 Korinthe 14:39-40 HSV). Paulus lijkt aan te geven dat de Geest, die werkt in het lichaam en de individuele leden voorziet van verschillende gaven, ten behoeve van de kerk, de manier te zijn hoe hij verwacht dat de kerk functioneert. Nergens geeft de tekst aan dat deze uitingen van de Geest slechts van korte duur waren. Hij lijkt gewoon aan te nemen dat ze gewoon doorgaan, "terwijl gij uitzielt naar de openbaring van onze Heere Jezus [Christus] (Jesjoea de Messias)" We zien nog steeds uit naar dat moment!

Voordat we verder gaan willen we eerst vermelden dat het samenstellen van de Bijbelse canon de profetieën en tongentaal niet heeft afgeschaft, we deze profetieën en tongentaal nog steeds moeten toetsen aan de Bijbel. Dat wil zeggen, als de Bijbel en de profetie het niet met elkaar eens zijn, dan wint de Bijbel (Deuteronomium 13: 1-5; 18: 15-22). De uitleg die de Bijbel ons geeft is van hogere waarde dan profetie. Maar het feit dat de Bijbel de profetie overtroeft, betekent niet dat profetie niet waardevol kan zijn, ook al heeft de uitleg van de Bijbel een hogere waarde.

Laten we eens gaan kijken naar de tweede reden die veel cessationisten benoemen bij hun aanname dat tongentaal is gestopt. De algemene visie is dat de zogenaamde "wonderbaarlijke gaven", waaronder het spreken in tongen, waren bedoeld om de fundamentele bediening van de oorspronkelijke apostelen te bevestigen en hen te helpen om de christelijke kerk op te richten. Omdat de oorspronkelijke apostelen hun missie hebben volbracht, hebben deze gaven hun doel gediend en zijn ze niet langer nodig. Dus toen de oorspronkelijke apostelen stierven, zijn ook de gaven zoals tongentaal, profetie en genezing gestopt.

Er bestaan verschillende problemen bij deze visie. Allereerst zijn deze geestelijke gaven, zoals het spreken in tongen, nergens in de Bijbel voorbehouden aan de apostelen of aan degenen die direct betrokken waren bij hun bediening. Paulus gaat ervan uit dat ook de gewone gelovigen deze gave kunnen hebben en dat je hen niet mag verhinderen om die te gebruiken (1 Kor 14: 39 HSV). Jesjoea noemt het spreken in tongen als één van de tekenen die "de geloven volgen", wat inhoudt dat *alle gelovigen* deze gave kunnen ontvangen, niet alleen de apostelen (Mark 16: 17 NBG). Dit alles in het kader van de Grote Opdracht. Moeten we geloven dat de Grote Opdracht in de tijd van de apostelen is beëindigd, of moeten alle gelovigen ook nu nog doorgaan met het "prediken van het Evangelie aan alle schepselen" (Mark 16:15)? Bovendien geeft de Bijbel nergens aan dat het gebruik van bepaalde geestelijke gaven was bedoeld om de start van de bediening van de apostelen te bekrachtigen. Dit is iets dat cessationisten zomaar aannemen. Daarentegen geeft Paulus *wel* expliciet aan dat alle gaven, inclusief tongentaal, tot algehele opbouw moeten zijn van de gelovige gemeenschap (1 Korinthe 12: 7-12 HSV).

Los van het Bijbelse bewijs, zijn er historische verslagen die suggereren dat sommige christenen, het spreken in tongen nog ver na de tijd van de oorspronkelijke apostelen gebruikten. Eén voorbeeld hiervan is Irenaeus, die schreef over gelovigen uit de tweede eeuw, die door de Geest in verschillende talen spraken. Irenaeus was een leerling van Polycarpus, die weer een leerling was van de apostel Johannes.

Dit is wat hij schrijft:

Op dezelfde manier horen we ook veel broeders in de kerk, die profetische gaven bezitten en die, **door de Geest, in allerlei talen spreken**, en voor het algemeen welzijn de verborgen dingen van de mens aan het licht brengen en de geheimenissen van God verkondigen.

-Irenaeus, *Against Heresies* 5.6.1 (Translated by Alexander Roberts and William Rambaut)

We hebben nog een paar geschriften uit de vierde tot vijftiende eeuw na Christus, die bewijzen dat sommige christenen nog steeds de gave van tongentaal hadden ontvangen. Eén voorbeeld is Pachomius, een christelijke monnik uit de vierde eeuw, die bad om het vermogen om Grieks en Latijn te spreken om het Evangelie met een gevangene te delen, en die, naar verluidt, dit vermogen ontving na drie uur bidden.

("Of the Gift of Tongues which Pachomius received", *The Paradise of the Holy Fathers, Vol 1*, edited by E.A. Wallis Budge [Londen: Chatto & Windus, 1907], blz. 307-308).

Daarnaast legt een arts van de Universiteit van Parijs tijdens de Middeleeuwen een verslag vast van een Dominicaanse monnik, die het wonderbaarlijke vermogen had om in talen te spreken die hij voorheen niet kende.

(Robert G. Gromacki, *The Modern Tongues Movement* (Philadelphia: Presbyterian and Reformed Publishing Company, 1967), blz. 18)

Als we deze verslagen accepteren, bleef de gave van tongen dus bestaan, zelfs na het tijdperk van de oorspronkelijke apostelen en de samenstelling van de Nieuwtestamentische canon.

Samengevat, de Schrift leert dat gaven, zoals tongen en profetie, niet zullen verdwijnen tot het *eschaton*, dat wil zeggen, totdat Jesjoea terugkeert aan het einde van het tijdperk. Dus aangezien die tijd nog niet is aangebroken, lijkt het voorbarig om te zeggen dat de gave van tongen nu niet meer relevant is. Paulus gaat er duidelijk van uit dat de gewone gelovigen de gave van tongentaal gebruiken en zegt dat dit niet moet worden verboden.

Historisch gezien zijn er voorbeelden van christenen die, na het tijdperk van de apostelen, in tongen bleven spreken, dus de gedachte dat deze gave was bedoeld om tegelijk met de apostelen te verdwijnen, is in strijd met het historische bewijsmateriaal. Gezien deze gegevens kunnen we redelijkerwijs aannemen dat tongentaal nog niet is gestopt. God kan de gelovigen nog steeds de gave van tongen geven om het voor Zijn doel te gebruiken en de gelovigen ook nu nog op te bouwen.

Wat is het doel van tongentaal?

Als de gave van het spreken in tongen ook nu nog steeds relevant is, wat is dan het doel van deze gave? Er lijken twee hoofdfuncties te bestaan voor deze gave.

Allereerst lezen we in Handelingen 2 dat God sommige gelovigen de mogelijkheid heeft gegeven om in tongen te spreken met als doel om het Evangelie te verspreiden. Voorafgaand aan Zijn hemelvaart vertelde Jesjoea Zijn discipelen het volgende:

Handelingen 1:8

... maar u zult de kracht van de Heilige Geest ontvangen, Die over u komen zal; en u zult Mijn getuigen zijn, zowel in Jeruzalem als in heel Judea en Samaria en tot aan het uiterste van de aarde.

Hier lezen we dat de Geest over de discipelen werd uitgestort zodat ze de kracht zouden ontvangen om te getuigen van de Messias. In Handelingen 2 komt deze kracht tot uiting in het vermogen om in andere talen te spreken, die de discipelen voorheen niet kenden. Terwijl de discipelen de machtige werken van God in deze talen verkondigden, konden veel buitenlandse Joodse toehoorders, die aanwezig waren en deze talen kenden, het Evangelie horen en aannemen.

Ten tweede lezen we in 1 Korinthe 14 dat God sommige gelovigen de mogelijkheid geeft om in tongen te spreken om gelovigen op te bouwen. Paulus zegt dat tongentaal kan worden gebruikt om lof en dankzegging uit te spreken en inzichten of instructies te geven ten behoeve van de gemeente (1 Korinthe 14:5-6, 9, 16-17, 26). Zoals we in deel 1 van deze studie hebben betoogd, betekent dit dat de toehoorders begrijpen wat er wordt gezegd, omdat ze of de taal kennen die wordt gesproken of dat er een interpretatie wordt gegeven. In deze passage richt Paulus zich voornamelijk op de opbouw van het lichaam en hoe tongentaal moeten worden gebruikt om anderen te helpen. De tongenspreker moet zich dus concentreren op het liefhebben van anderen en het delen van Gods Woord, op een manier die anderen begrijpen, niet op een manier die hen meer zou verwarren. Als niemand de taal kent die wordt gesproken en er geen uitleg wordt gegeven, dan moet de tongenspreker in zichzelf en tot God spreken, voor zijn eigen persoonlijke opbouw (1 Korintiërs 14:2, 28).

We hebben dus gezien dat het doel van een tongentaal was om het Evangelie te verspreiden en de gelovigen op te bouwen. Omdat we nog steeds het Evangelie moeten verspreiden en gelovigen moeten opbouwen, en deze gave van tongen ons daarbij kan helpen, is de gave vandaag de dag nog steeds relevant. Met dit in gedachte, hoe moeten personen, die deze gave bezitten, het dan toepassen?

In het licht van Handelingen 2 zouden we verwachten dat als iemand vandaag de dag de gave van tongen bezit, God hem deze gave heeft gegeven om daarmee te evangeliseren. Stel dat een persoon op bovennatuurlijke wijze de mogelijkheid heeft gekregen om in een andere taal te spreken, één die hij nooit eerder heeft geleerd, dan moet hij op zoek gaan naar mogelijkheden om die taal te gebruiken en de machtige werken van God te verkondigen aan anderen mensen die deze taal kennen. Net als bij de discipelen zou dat een verbazingwekkend wonder zijn en een bewijs van de macht van God, die de boodschap bevestigt voor de toehoorders:

Handelingen 2:7-8

En zij waren allen buiten zichzelf en verwonderden zich, en zij zeiden tegen elkaar: Zie, zijn het niet allen Galileeërs die daar spreken? En hoe kunnen wij hen dan horen, eenieder in onze eigen taal, waarin wij geboren zijn?

Bovendien en in overeenstemming met de instructie van Paulus in 1 Korinthe 14, kan iemand die vandaag de dag de gave van tongen bezit, de uitleg delen die God hem heeft gegeven om anderen op te bouwen, op voorwaarde dat andere aanwezigen de taal kennen die wordt gesproken of een ander het kan uitleggen. Anders moet de tongenspreker stil tegen zichzelf en tot God spreken en worden opgebouwd door de openbaring van God voor hemzelf. Als niemand anders de specifieke taal kent die wordt gesproken en er geen uitlegger is, dan is er niets mis mee als iemand God in zichzelf in die taal aanbidt. God kan die persoon op wonderbaarlijke wijze de vertaling van die taal geven, terwijl hij in zichzelf bidt, wat daarna in het openbaar kan worden gedeeld.

Samengevat, tongen zullen ophouden "als het volmaakte komt". We denken niet dat "het volmaakte" verwijst naar de Nieuwtestamentische canon, aangezien noch Paulus noch zijn oorspronkelijke lezers enig idee hebben gehad van een Nieuwtestamentische canon. En als "het volmaakte komt" zullen we God volledig kennen en Hem van aangezicht tot Aangezicht zien. Maar niemand kan God nu al volledig "van aangezicht tot Aangezicht" zien, ook al bezitten we de Nieuwtestamentische canon. Een meer natuurlijke interpretatie is dat "het volmaakte" verwijst naar de tijd van de wederkomst van Jesjoea, wanneer het Koninkrijk van God in zijn volheid wordt gevestigd op de aarde.

Bovendien lijkt de gedachte, dat de gave van tongentaal tegelijk met de oorspronkelijke apostelen is verdwenen, erg onwaarschijnlijk, omdat de Bijbel ervan uitgaat dat de reguliere gelovigen deze gave kunnen gebruiken, en dat er geen tekstuele aanwijzing is dat tongentaal binnenkort zou stoppen. Er bestaan ook voorbeelden in de geschiedenis waarbij christenen, die lang na de tijd van de oorspronkelijke apostelen hebben geleefd, in tongen spraken. Aangezien de Bijbel aangeeft dat tongentaal niet zal ophouden tot de wederkomst van de Messias, en christenen gedurende de eerste eeuw en daarna deze gave bleven toepassen, lijkt het voorbarig om te zeggen dat de gave van tongentaal tegenwoordig totaal onbelangrijk is.

Gelovigen die tegenwoordig de gave van tongen bezitten, zouden deze gave kunnen gebruiken voor Evangelisatiedoeleinden. Deze gave kan ook worden gebruikt tot opbouw van de gemeente als iemand die de taal kent, uitleg kan geven. Als niemand de taal kent, kan de tongenspreker tot zichzelf en tot God spreken en persoonlijk worden opgebouwd.

De volgende studie in deze serie gaan we ons bezighouden met het beantwoorden van veelgestelde vragen over de gave van tongen. We zien je daar graag terug!

We hopen dat je van dit onderwijs hebt genoten. En vergeet niet om alles te onderzoeken.

Sjalom, dat Jahweh u mag zegenen in uw wandel in het volledige Woord van God.

Voor meer informatie of andere studies, verwijzen wij je naar onze website www.testeverything.net

EMAIL: Info@119ministries.com (USA); info@119ministries.nl

FACEBOOK: www.facebook.com/119Ministries; www.facebook.com/119ministriesnederland

WEBSITE: www.TestEverything.net & www.119ministries.nl

TWITTER: www.twitter.com/119Ministries# (USA)